

OBSAH

PREDSLOV	13
----------------	----

ÚVOD

1/ Naliehavosť problematiky	19
2/ Prvé zhrnutie	27
3/ Experiment veda	29
4/ Nietzscheho odhalenie dejín pravdy	35
5/ Diskurz o metóde	39
6/ Druhé zhrnutie	41
7/ Pokračovanie diskurzu o metóde	45
8/ Protipohyb: Goethe, Schelling, Marx	48
9/ Tretie zhrnutie	56
10/ Φύσις a stvorenie	63
11/ Jednota prírody a Kantov pojem systému	68

PRVÁ ČASŤ

PRÍRODA A DEJINY – VÝVOJ POJMU PRÍRODA

Predbežná poznámka	84
I K významu slov „stvorenie“, „svet“, „kozmos“, „príroda“ ..	85
II Evidentnosť	97
1/ Evidentnosť a jasnosť	56
2/ Evidentnosť a pravda	100
3/ Evidentnosť a logika	111
4/ Evidentnosť a epifánie	117
III Nihilizmus	123
IV Myslenie ako dej v prírode	134
V Život	140
1/ Organizmus	147
2/ Evolúcia	150
VI Φύσις, natura	153
VII Exkurz o Herakleitovi	159
1/ Λόγος ako jednota φύσις	160
2/ Živly ako stavy súcna	166
3/ Λόγος je κόσμος	169
4/ Λόγος „kormidluje“ vesmír	172
5/ Herakleitovo učenie o duši	173
6/ Jednota života a smrti vo φύσις	178
7/ Herakleitova φύσις a „príroda“ novovekej vedy	183

DRUHÁ ČASŤ

PRÍRODA A SLOBODA – KONŠTITÚCIA TRANSCENDENTÁLNEHO SUBJEKTU (KANT)

VIII	Čo znamená „pojmem“ prírody?	188
	1/ Učenie o pojme v novovekej vede	188
	2/ Poznámka o hermeneutike	192
	3/ K dejinám pojmového chápania	192
	4/ „Skúsenosť“ v prírodných vedách a u Kanta	196
	5/ Kantov systém transcendentálnych ideí	201
IX	Horizont a rozvrh	206
	1/ Absolútne stanovisko rozumu	206
	2/ „Horizont“ u Kanta a určenie hraníc ľudského poznania	209
	3/ Zhrnutie	214
	4/ Završenie systému ľudského rozumu?	218
	5/ „Zakrivená sféra“ rozumového poznania (globus intellectualis)	222
	6/ Význam metafory „horizontu“ v transcendentálnej filozofii ..	224
	7/ Čo znamená „prísne myslenie“?	230
	8/ Sloboda ako „prirodzenosť“ rozumu	231
	a/ Rozlišovanie medzi konštitutívnym a regulatívnym používaním pojmov	233
	b/ Regulatívne používanie transcendentálnych ideí	233
	9/ Nevyhnutnosť a nahliadnuteľnosť transcendentálneho zdania	235
	10/ Rozvrh	237
X	Exkurz o horizonte a rozvrhu u Heideggera	241
XI	Kantov rozvrh transcendentálneho systému metafyziky	247
	1/ Kritika Spinozu	247
	2/ Úloha spätosti transcendentálnych ideí v jednom systéme	249
	3/ Boh, svet, sloboda	252
	4/ „Treba to urobiť prostredníctvom stredného termínu“	255
	5/ Sebapoznanie rozumu a jeho apórie	259
	6/ Analógia k situácii človeka v kríze ekosystému	263
XII	„Vše-zjednotené v systéme rozumu“	267

TRETIA ČASŤ

PRÍRODA A PRAVDA – SKRYTÉ PREDISUDKY NOVOVEKEJ VEDY

XIII	Predbežná poznámka	274
------	--------------------------	-----

XIV	Pole moci	276
XV	O metodických ťažkostiach skúmania	285
	1/ Negácia prírody a dejín v modernom vedomí	285
	2/ Pokrok prostredníctvom vedy?	287
	3/ Nesúmerateľnosť rozličných filozofických predpokladov vedy	291
	4/ Transcendentálne zdanie identity a logiky	295
XVI	„Logické ja“	298
	1/ Realita projekcie subjektivity	298
	2/ Transcendentálny subjekt novovekej vedy	300
	3/ Zhrnutie a rozvinutie otázky pravdivosti myslenia	304
XVII	Svetová duša a duša človeka	311
XVIII	Prechod z horizontu subjektivity do horizontu času	319
XIX	Čo znamená: „Človek ničí prírodu?“	323
XX	Platónovo učenie o duševných schopnostiach – súvislosť medzi človekom, polis a kozmom	328
XXI	„Vnútro“ a „vonkajšok“, „skutočné“, „možné“ a „nevyhnutné“ u Kanta	336
XXII	Nepreniknuteľná evidentnosť modalít bytia – spätný pohľad na konštitúciu transcendentálneho subjektu	341
XXIII	Nevyhnutnosť a dôvod	349

ŠTVRTÁ ČASŤ

PRÍRODA A „SVET“ – MODALITY A ČAS

XXIV	Medziúvaha o horizonte skúmania modalít	358
XXV	Identita ako médium nevyhnutnosti	364
XXVI	Skladba štyroch <i>causae</i> u Aristotela	369
XXVII	Τόπος a priestorovo-časová schéma, kvalita a kvantita v gréckej a novovekej fyzike	379
XXVIII	Vznikanie a zanikanie u Aristotela, Platóna a Herakleita	389
XXIX	Dvojaký pôvod novovekého chápania „nevyhnutnosti“ v prírode	395
XXX	Skúsenosť a stvárnienie nevyčerpatel'nosti prírody v umení – fenomén vo svojom svete	400
XXXI	Otázka jednoty času	407
	1/ Čas a modality	407
	2/ Substancia, kvantita a kvalita	411
DOSLOV		415